

„Beérve egy kisebb mellékutcába , hanyagul kerülgette a kerékpároknak kijelölt úton andalgó , kutyát sétáltató idősebbeket. A nap lemenőben festette rózsaszínre a város épületei mögött az eget , a tompa morajt pedig , amit az autók motorzaja okozott , Nándor számára elnyomta a kerekek surrogása . Az az apró hang , amit a gumi és a beton érintkezése hozott létre . És a kerekek keményen állták a nagyobb padkákról való le és a felmenetelt , a bicikli elején lévő rugók pedig kényelmesebbé tették az utazást . Nándor , amikor tekert , nem különbözött a többi bicajostól . Külsőre . Rajta is sisak , kesztyű meg a megfelelő ruházat virított , talán még a gondolkodásban sem lehetett volna nagy különbségeket felfedezni . De ha jobban és hosszabban vette szemügyre a járókelő , a magabiztosság mellett a higgadtsága is nagyon jellegzetessé tette . Nem fért a fejébe , hogy emberek tudnak ilyen fantasztikus időben bent ülni egy lakásban , vagy éjjel - nappal autójukban csücsülve kilométerek százait megtenni csak mert az kényelmesebb . Persze az is egy életmód. Nem messze tőle a villamos sikoltva a sínen kanyarodáshoz készült , tudta megérkezik a térhez , ahol több lámpán kell majd átvergődnie . Megszólalt az övén a mobiltelefon . Lassított , majd félreállt .

- Igen , mondd! - vette a hívást .

- Szevasz Nándikám ! - hallatszott a vonal másik végéről .

- Na csá !

- Jössz akkor holnap a Nagy - rétre ? - kérdezte egyik legjobb barátja , akivel elég gyakran mentek a természetbe biciklizni .

- Nem tudok , beosztottak huszonnégybe a mentőkhöz .

- Nem mondd komolyan , már egy hete készülünk kipróbálni az új gépem . - reagált vissza Csaba .

- Tudod , hogy két ember kilépett és csak engem tudtak rávenni a melóra . Jut eszembe , mikor lesz kész az én új bringám ?

Csaba mellékállásban egy kerékpárszervízben dolgozott , Nándor sokszor tudott kedvezményesen vásárolni , vagy szereltetni náluk .

- Ha a főnökök bejön ez a görkori biznisz , néhány nap és hozza a vázakat . Mit is mondtál , melyik kell ?

- Az az ezüstös , tudod az aluváz ...

- Persze , már emlékszem ! Na leteszlek , majd csörögj rám , ha ráérsz !

- Oké ! Légy jó ! - köszönt el Csabától és visszaillesztette a telefont a tokjába . Hatalmas fékcsikorgás , majd dudaszó hallatszott a közelből . Nem telt el két másodperc , újabb fémezőre és az utána következő halk , de annál veszélyesebb puffanás már tudatta Nándorral , hogy merre fordítsa a fejét. A kereszteződésbe , ahol a két autó összeütközött , szemrebbenésnyi idő alatt összetódult a tömeg . Az egyik autó motorházteteje csúnyán felgyűrődött , a másiknak meg a csomagtartó része betolódott az utastérbe . Ontották magukból a füstöt és a forgalmi dugó már továbbhaladási akadályt jelentett minden arra haladónak . Nándor első gondolata az volt , hogy már megint ezek a kocsik ! Nem képesek kivárni a zöldet , hogy a fenébe adnak ilyen embereknek jogosítványt ? Aztán ösztönösen - kihasználva a bringa kis méretét - odagurult közelebb a helyszínhez . Felmérte a helyzetet . Két ember , amiből az egyik hangos szidkozódások közepette a karját szorongatja , a másik meg mozdulatlanul fekszik a kormányra borulva . A szélvédő egy merő vér , nincs idő teketóriázni. Letámasztotta a kétkerekűt és határozott mozdulattal félretolva az elé álló bámészkodókat , odalépett a komolyabban sérülthöz .

- Menjenek hátra , valaki hívja a mentőket ! - és közben kinyitotta az ajtót . A sérült nem válszott semmire , megpróbálta kezével megtapogatni a csigolyákat , de nem érzett elváltozást . A sofőr fején egy hatalmas seb éktelenkedett , de Nándor nem a vérzéstől tartott . Maga az eszméletlenség aggasztotta . Bár a rövid vizsgálódás után az életjelek stabilnak tűntek , ebben a helyzetben nem lehetett tudni , nincs e egy esetleges belső vérzés is. Hátizsákjából , ahol mindig tartott egy alap elsősegélycsomagot , előkotort néhány gézlapot és a sebre nyomta . - Hívták már a mentőt ? - kérdezett hátra és hozzátette , hogy ő maga is mentős .

- Igen , épp vonalban vagyok . - lépett oda egy emberke kezében a mobillal .

- Adja kérem oda egy pillanatra ! Kösz ! Halló ?! - vette át a készüléket . Közben a sérülte összpontosított . A tömeg halkán morajlott . A rengeteg bámuló embert nem lehet távoltagezni a helyszíntől , voltak kíváncsi arcok , voltak okoskodók . " - Engedjenek oda én már láttam ilyet! ; - Mit akar ott az az ember , még nagyobb bajt csinál ! " - Nem! - válaszolt közben Nándor a diszpécsernek . - Magam is mentős vagyok a bázison ! A sérült eszméletlen , de nem tudom megvizsgálni , mert a kocsiba van , a keringése stabil , légzés van , feji sérülés és valószínűleg a lába is el van törve . Oké ! - fejezte be , majd visszaadta a telefont a gazdájának . A kistáskából előkerült egy Mayo - pipa is (ezzel lehet biztosítani a szabad légutakt ; műanyag " s " alakú csövecske , ami elemeli a hátraesett nyelvet a garatfaltól) , amit Nándor szakszerűen behelyezett , így tudta folyamatosan nyomni a vérző sebet a kliense fején .

- Ne haragudjon uram ! Megtenné , hogy szól azoknak az embereknek , hogy álljanak hátrébb ! ? Köszönöm . Távolból felhangzott az érkező mentő szirénája . Többen fellélegeztek , majd a nagy fehér autó , tetején a villogó kék lámpácskákkal odagurult a helyszínhez . Nyílt a tolóajtó , három pirosmellényes emberke , kezükben különböző táskákkal szállt ki a kocsiból .

- Szevasz Nándi ! Hát te nem tudsz otthon maradni ? - köszöntötte vigyorgó arccal az egyik , majd átvette a vizsgálódást . - Mi újság ?

- Amit látsz . Két autó puff . Egy sérült , életfunkciók rendben , de nem tudtam megnézni igazán mi lehet . A fején egy kisebb artéria , bal láb valószínű eltört , a biztonság kedvéért beraktam egy Mayo - t . És még mindig eszméletlen , kábé tíz perce .

- Na innen már átvesszük , szerintem az életét köszönheti neked . Na most nézem te bicajjal mentesz ? - kérdezett vissza a mentőorvos , akinek az intésére előkerült a szállításhoz a vákuummatrac is . Ez volt az az eszköz , amiben a belefektetett emberke teljesen rögzíthetővé vált , csökkentve a szállítás alatti véletlen elmozdulást , vagy a nagy fájdalmakat .

- Nem , csak hazafelé tartottam .

Az eddigi lelassult események innen már pörögtek . Miután kiemelték a sofőrt a kocsijából és betették a mentőbe , a kívülállók számára a hátsó ajtó bezárult . A rend őrei is megérkeztek , kezdett a hely átláthatóvá válni . Nándor belépett a nagy autóba .

- Tudok még segíteni ?

- Nem , itt már megvagyunk . Menj haza , vele is rendben lesz minden . Dolgozol valamikor ?

- Holnap a bázison .

- Akkor holnapig jó pihit ! - köszönt el tőle az ápoló . - A pipa jó ötlet volt . - és visszafordult a beteg felé .

Nándor behúzta a tolóajtót , majd miután biztosította a rendőröket , hogy ő nem látott semmit , odalépett a biciklijéhez . Egy kis igazítás , támasztókar becsuk és már indulhatott is hazafelé . Érezte , hogy a mai nap kifárasztotta rendesen . Gondolataiba merülve nem vette észre , hogy száguld el a terek , utcák mellett , hogy bújjik el a nap álmosan a házak mögött . Tetszett neki , hogy milyen hamar ott tudott lenni a helyszínen , és akkor hatalmas fékezéssel megállt . - Ez az! - szólalt fel.”

a